

og Folkehøjskoleundervisningen skulde afpasses efter hinanden, at der skulde være et Forhold imellem dem, vilde jeg finde det meget naturligt. Men naar det ærede Medlem gif endnu et Stykke videre og vilde have al Statsunderstøttelse til Fagundervisning ordnet samtidig med dette, saa tror jeg ikke, at det vil være en videre praktisk Vej. Forøvrigt vil det være vel bekendt, at saavel Regeringen som begge Ting ogsaa hidtil have interesseret sig for en Undervisning som den, der her er Tale om, nemlig en Fagundervisning for Landbruget i de saakaldte Landbrugsstoler. Der er vedtaget Forslag derom baade af det ene Ting og af det andet Ting, som er gaaet ud paa at ordne denne Fagundervisning og give den Tilskud, ganske vist noget forskelligt, paa noget forskellig Maade og ved noget forskellige Bestemmelser, og den ærede Ordfører veed meget godt, at jeg maa udtale mig imod en Del af Enkelthederne i dette Lovforslag. Jeg skal ikke nærmere komme ind derpaa, det er ikke saa længe siden, jeg har haft Lejlighed til at udtale mig derom. Det ærede Ting kender jo meget vel det Standpunkt, Regeringen har indtaget til det Forslag, der tidligere har været forelagt. Maa jeg nu tillade mig at minde om, hvorledes denne Sag er kommen frem. For nogle Aar siden blev der nedsat en Slags Kommission eller i alt Fald en Komite til at gøre Forslag til Ordningen af Forholdene ved Veterinær- og Landbohøjskolen, og der blev udarbejdet Forslag i den Henseende. I denne Kommission deltog en Del Medlemmer baade fra det ene og fra det andet Ting, og det Forslag, der blev udarbejdet, blev i alt væsentligt accepteret af Indenrigsministeriet. Da stillede man i Spidsen, at det var nødvendigt at ordne Landbohøjskolens Undervisning tidligere blandt andet for at skaffe et passende og sikkert Læreverapparat til Landbrugsstolerne, som man derefter tænkte vilde saa en større Vækst. Da Lovforslaget kom i Folketinget, ønskede man, at der straks i Loven om Veterinær- og Landbohøjskolen skulde optages Bestemmelser om Landbrugsstolerne omkring i Landet, et Ønske, der fik Tilslutning fra mange Sider. Dette udviklede sig altsaa under Behandlingen her saaledes, at man kom til mere formitterede, i det enkelte gaaende Forslag. Jeg gif ogsaa med dertil, stadig dog under den Forudsætning, at man vilde ordne Landbohøjskolens og Landbrugsstolernes Forhold nogenlunde samtidig. Det er ogsaa det Standpunkt, enhver af Rigsdagens Afdelinger stadig har indtaget. Endnu maa jeg tilføje, at saa knyttede man her Understøttelse til Folkehøjskolerne til som

Bilkaar, hvilket jeg naturligvis maatte ytre mig imod, da det ikke vedkommer Fagstoleundervisningen. Nu gaar man den modsatte Vej; i Stedet for at begynde med det, som vi alle fra først af vare enige om at begynde med, begynde vi nu fra den anden Side. Det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkenskjærne) udtalte under Finanslovens 1ste Behandling, hvad det blev til med Landbrugsstolerne og Landbohøjskolen. Jeg svarede den Gang, at hvis det ærede Medlem kunde give mig nogen Udflugt, skulde jeg være til Tjeneste, og jeg anser det nu for rettest, for saa vidt det staar til mig, at foranledige, at det samlede Lovforslag om Landbrugsstolerne og Landbohøjskolen kommer til Overvejelse paant i dette Ting. En Ting er sikker, at man maa kræve disse Ting overvejede samtidig og i Forening. Hvilken Vej man til hvende og sidst skal gaa, skal jeg ikke udtale mig bestemt om, men jeg vil blot hævde, at naar vi i de senere Aar skarpere og skarpere have skelnet imellem Fagundervisningen, der gaar i mange Retninger som teknisk Undervisning o. s. v., og den almene Undervisning, saa tror jeg ikke, det er saa ganske let paa en Gang at vende Forholdet om og sige: Alle Aarter af Undervisning skulle ordnes paa en Gang ved en fælles Lovbestemmelse. Men vi saa imidlertid nu at se Tingets Stilling til denne Sag og til de andre Sager, som kommer til at foreligge. Som sagt, de enkelte Bestemmelser ere, som det er vel bekendt her, for en Del ordnede, saaledes baade med Hensyn til Tilstudenes Størrelse og Maaden, de uddeles paa, og Spørgsmaalet om Finansloven, som jeg tidligere har ytret mig imod, saa jeg antager, det er ufornuødent, at jeg udtaler mig derom nu, det maa derfor hellere opættes til et senere Tidspunkt.

Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (H. Nielsen) har fremsat en Tanke om Fagundervisning for Husmænd, men den gif rigtig nok i en hel anden Retning end den, man plejer at følge. Det ærede Medlem vil ogsaa have ind paa denne Lov Kursus i praktisk Oplæring efter at de vedkommende ere uddannede. Jeg benægter selvfølgelig ikke, at der kan være Tale om, at vedkommende kunne behøve saaledes at gennemgaa et praktisk Kursus, inden de blive selvstændige, men man maa vel lægge Mærke til, at de Folk, det ærede Medlem taler om, ville, idet de gennemgaa et praktisk Kursus, saa Plads hos en Mand, hos hvem de kunne præstere et temmelig betydeligt Arbejde og altsaa kunne vente at faa et passende Bederlag for dette Arbejde. Derfor er det ikke saa ganske let en Sag at